

Davacı : Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanlığı

Vekili : Av. Ziyet Özçelik

Tunus Cad. No.21/3 Kavaklıdere/ANKARA

Davalı : Sağlık Bakanlığı

Vekili : Gülseren Akkaya

Davanın Özeti : 22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de

yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 1. maddesinin, 2. maddesinin 1. fıkrasının, 5. ve 6. maddeleri ile Ek-1 sayılı ekinin; Yönetmelik'te yabancı hekimlerin mesleki yeterliliklerinin ölçümü, ülkemizde çalışmaya başlamadan önce "yeterli derecede" Türkçe dil bilgisinin aranması, tıbbi uygulama hatalarında zarar görenlerin haklarının güvence altına alınması konularında hukuka aykırı düzenleme yapıldığı, yabancı hekimin meslek sicilinin vatandaşı olduğu ülkenin meslek örgütüne sorularak araştırılması, tabip odasına kayıt zorunluluğu, hekimlik meslek kurallarına aykırılık halinde uygulanacak mesleki disiplin ve yaptırım gibi konularda ise noksan düzenleme nedeniyle hukuka aykırılığın bulunduğu iddiasıyla iptali ve Yönetmeliğin dayanağı olan 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 58. maddesinin 8.f fıkrasının (a) ve (b) bentlerinin Anayasaya aykırı olduğu iddiasıyla iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilmesi istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'a 26/04/2011 tarihli ve 27916 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 06/04/2011 tarihli ve 6225 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla eklenen Ek 13 üncü maddede belirtilen sağlık mesleklerinin, bu Kanunda mevcut olan sağlık mesleklerine ilaveten düzenlendiği, ancak bu düzenlemede tabiplik, dış tabipliği ve sair meslek mensuplarının Türkiye'de meslek icra edebilmeleri için aranılan Türk olmak şartına yer verilmediği, ülkemizdeki tabip açığının kapatılmasının ve Avrupa ortalamasına ulaşılmasının kısa vadede mümkün olmaması dikkate alınarak, ülkemizdeki hekim sayısının artmasına katkı sağlamak, başarılı yabancı tabiplerin ülkemizde çalışmalarının önündeki engelleri kaldırmak ve Avrupa Birliğine tam üyelik sürecinde kişi ve hizmetlerin serbest dolaşımını sağlamak amacıyla uygun olarak, Türkiye'de tababet icra edebilmek için Türk olmak şartının kaldırılması böylece sağlık personeli, bilhassa hekim ve hemşire ihtiyacının karşılanabilmesini temin etmek üzere 02/11/2011 tarihli ve 28103 (mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 58. maddesi ile 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 1 inci maddesi "Türkiye Cumhuriyeti dâhilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için tıp fakültesinden diploma sahibi olmak şarttır" şeklinde; aynı Kanun'un 4 üncü maddesinin birinci cümlesindeki "Türk hekimlerinin" ibaresi "hekimlerin" şeklinde ve 25/2/1954 tarihli ve 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu'nun 3 üncü maddesi "Bu Kanun hükümlerine göre hemşire unvanı kazanmış olanların dışında hiç kimse Türkiye 'de hemşirelik mesleğini icra edemez. " şeklinde değiştirildiği, her ne kadar meslek icrası için Türk olmak şartı kaldırılmış ise de 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 48. maddesinde memur olabilmek için Türk vatandaşı olma şartı arandığından yabancı sağlık meslek mensuplarının Kanunen izin verilenler dışında kamu görevine girmesinin mümkün olmadığı, bu itibarla dava konusu Yönetmeliğin yalnızca özel sağlık kuruluşlarında çalışabilecek olan yabancı sağlık meslek mensuplarını kapsayacak şekilde düzenlendiği, çalışma şartları ile çalışma

başvurusu ve başvuruda istenecek belgeler yönünden yapılan düzenlenmesinde hukuka ve mevzuata uygun olduğu, haksız ve yersiz açılan davanın reddedilmesi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Şeyma Sancar Dere

Düşüncesi : 22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 5. ve 6. maddeleri ile Ek-1 sayılı ekinin eksik düzenleme nedeniyle iptal edilmesi gerektiği, iptali istenen diğer maddeler yönünden ise davanın reddedilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Arzu Bozkurt Şen

Düşüncesi : Dava, 22/02/2012 günlü, 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 1. maddesinin, 2. maddesinin 1. fıkrasının, 5. ve 6. maddelerinin ve Ek-1 sayılı ekinin iptali ; Yönetmeliğin dayanağı olan 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 58.maddesinin 8.fıkrasının (a) ve (b) bentlerinin Anayasaya Aykırı olduğu iddiasıyla iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Davacının Anayasaya aykırılık iddiası ciddi görülmemiştir.

11.10.2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 40. maddesinde; "Bakanlık ve bağlı kuruluşlar görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilir." hükmüne yer verilmiş, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun 9. maddesinin (c) bendinde ise; "Bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarına, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasına, hizmet içi eğitim usul ve esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanunla ilgili diğer hususlar Sağlık Bakanlığınca, çıkarılacak yönetmelikle tespit edilir." kuralı getirilmiştir.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 58. maddesiyle değiştirilen 1. maddesinde: "Türkiye Cumhuriyeti dâhilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için tıp fakültesinden diploma sahibi olmak şarttır." hükmüne yer verilmiş, aynı Kanunun 4. maddesinde de: "Yabancı memleketlerin tıp fakültelerinden izinli hekimlerin Türkiye'de hekimlik edebilmeleri için Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığından ve Üniversite Tıp Fakültesi Profesörler Meclisinden seçilmiş bir jüri heyeti tarafından hüviyetlerine bakıldıktan sonra diplomalarının Türkiye Tıp Fakültesi ders programının ve öğrenim süresinin aynı veya benzeri bir fakülteden bütün sınaç devreleri geçirilerek alınıp alınmamış olduğu araştırılır. Bu şartlarda alınmış olduğu anlaşılan diplomalar kabul edilip Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca onaylanarak kütüğe geçirilir ve iyelerinin sanat yapmalarına izin verilir. Bu şartlara uygun olarak alınmamış diplomaların iyeleri Tıp Fakültesi Profesörleri Meclisince seçilmiş bir jüri heyeti karşısında Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığından gönderilecek bir işyar da bulunduğu halde teori ve pratikten bir sınaç geçirilir. Bu sınacın şekli Sağlık ve Sosyal Yardım ve Kültür Bakanlıkları tarafından beraberce kararlaştırılır. Ancak Türkiye Tıp Fakültesi öğretim süresine ve ders programlarına göre okumamış olanlar eksiklerini tamamlamak üzere Tıp Fakültesinde okuduktan ve staj gördükten sonra sınaca girerler. Sınacları başaranların sanat yapmalarına usulüne göre izin verilir." hükmü bulunmaktadır.

Öte yandan, 1219 sayılı Kanunun 30. maddesinde dış hekimlerinin, dava tarihinde yürürlükte olan 47. maddesinde ebelerin, 63. maddesinde hastabakıcıların, 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun'un 2. maddesinde ise eczacıların Türkiye Cumhuriyeti dahilinde mesleklerini icra edebilmeleri için Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaları şartı getirilmiştir.

Anılan Yönetmeliğin 1. maddesinde: "Bu Yönetmeliğin amacı; Türkiye'de mesleklerini icra etmek isteyen yabancı sağlık meslek mensuplarının özel sağlık kuruluşlarında çalışmalarına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir." hükmüne yer verilmiş, 2. maddesinin birinci fıkrasında ise "Bu Yönetmelik; dış hekimi, eczacı, ebe ve hastabakıcılar hariç özel sağlık kuruluşlarında çalışacak tüm yabancı sağlık meslek mensuplarını kapsar." hükümleri yer almış yine anılan Yönetmeliğinin 5. Maddesiyle çalışma koşullarının 6. maddesiyle çalışma başvurusu ve Ek-1 sayılı ekiyle başvuru için gerekli belgeler düzenlenmiştir.

Yukarıdaki kanun hükümleri ile Yönetmeliğin iptali istenilen maddeleri birlikte incelendiğinde, özel yasal düzenlemelerle yalnızca Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının hizmet sunabileceği sağlık alanları istisna tutularak diğer alanlarda, yabancı eğitim kurumlarından diploma almış kişiler ile Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmayan kişilerin Türkiye'de mesleklerini icra edebilmelerine olanak sağlandığı görülmektedir. Bu şekilde, yabancı sağlık meslek mensuplarının da Türkiye'deki sağlık sektöründe hizmetlerinden yararlanmanın önü açılmış olup, yasa hükümleriyle uyumlu olduğu görülen Yönetmelik maddelerinde mevzuata aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle davanın reddi yönünde karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbeşinci Dairesi'nce duruşma için önceden taraflara bildirilen 27/04/2016 tarihinde davacı Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanlığı'nın vekili Av. Ziyet Özçelik'in geldiği, davalı Sağlık Bakanlığı'nı temsilen Hukuk Müşaviri Gülseren Akkaya'nın geldiği, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun söz verilip dinlenildikten, Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan ve taraflara son kez söz verilip savcının düşüncesine karşı diyecekleri sorulduktan sonra duruşmaya son verildi, dava dosyası incelenerek gereği görüldü:

Dava, 22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 1. maddesinin, 2. maddesinin 1. fıkrasının, 5. ve 6. Maddeleri ile Ek-1 sayılı ekinin iptali ve Yönetmeliğin dayanağı olan 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 58. maddesinin 8.f ıkrasının (a) ve (b) bentlerinin Anayasaya aykırı olduğu iddiasıyla iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Davacının Anayasa'ya aykırılık iddiası ciddi görülmemiştir.

22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 1. maddesinin, 2. maddesinin 1. fıkrasının incelenmesi;

22/02/2012 tarihli Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin dava konusu edilen 1. maddesinde; " Bu Yönetmeliğin amacı; Türkiye'de mesleklerini icra etmek isteyen yabancı sağlık meslek mensuplarının özel sağlık kuruluşlarında çalışmalarına ilişkin usul ve esasları

düzenlemektir." hükmü, yine dava konusu edilen 2. maddesinde de; " (1) Bu Yönetmelik; dış hekimi, eczacı, ebe ve hastabakıcılar hariç özel sağlık kuruluşlarında çalışacak tüm yabancı sağlık meslek mensuplarını kapsar. (2) Türk soylu dış hekimi, eczacı, ebe ve hastabakıcılar hakkında 25/9/1981 tarihli ve 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye'de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine, Kamu, Özel Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırılabilmelerine İlişkin Kanun uygulanır." hükmü yer almaktadır.

11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 40. maddesinde; "Bakanlık ve bağlı kuruluşlar görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilir." hükmüne yer verilmiş, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun 9. maddesinin (c) bendinde ise; "Bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarına, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasına, hizmet içi eğitim usul ve esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanunla ilgili diğer hususlar Sağlık Bakanlığınca, çıkarılacak yönetmelikle tespit edilir." kuralı getirilmiştir.

02/11/2011 tarihli ve 28103 (mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 58. maddesi ile 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 1. maddesi "Türkiye Cumhuriyeti dâhilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için tıp fakültesinden diploma sahibi olmak şarttır." şeklinde; aynı Kanun'un 4. maddesinin birinci cümlesindeki "Türk hekimlerinin" ibaresi "hekimlerin" şeklinde; 25/2/1954 tarihli ve 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu'nun 3. maddesi "Bu Kanun hükümlerine göre hemşire unvanı kazanmış olanların dışında hiç kimse Türkiye'de hemşirelik mesleğini icra edemez." şeklinde değiştirilmiştir.

1219 sayılı Kanun'un 4. maddesinde; "Yabancı memleketlerin tıp fakültelerinden izinli hekimlerin Türkiye'de hekimlik edebilmeleri için Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığından ve Üniversite Tıp Fakültesi Profesörler Meclisinden seçilmiş bir jüri heyeti tarafından hüviyetlerine bakıldıktan sonra diplomalarının Türkiye Tıp Fakültesi ders programının ve öğrenim süresinin aynı veya benzeri bir fakülteden bütün sınaç devreleri geçirilerek alınıp alınmamış olduğu araştırılır. Bu şartlarda alınmış olduğu anlaşılan diplomalar kabul edilip Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca onaylanarak kütüğe geçirilir ve iyelerinin sanat yapmalarına izin verilir. Bu şartlara uygun olarak alınmamış diplomaların iyeleri Tıp Fakültesi Profesörleri Meclisince seçilmiş bir jüri heyeti karşısında Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığından gönderilecek bir işyar da bulunduğu halde teori ve pratikten bir sınaç geçirilir. Bu sınacın şekli Sağlık ve Sosyal Yardım ve Kültür Bakanlıkları tarafından beraberce kararlaştırılır. Ancak Türkiye Tıp Fakültesi öğretim süresine ve ders programlarına göre okumamış olanlar eksiklerini tamamlamak üzere Tıp Fakültesinde okuduktan ve staj gördükten sonra sınaca girerler. Sınacları başaranların sanat yapmalarına usulüne göre izin verilir." hükmü yer almaktadır.

Yine 1219 sayılı Kanunun 30. maddesinde dış hekimlerinin, dava tarihinde yürürlükte olan 47. maddesinde ebelerin, 63. maddesinde hastabakıcıların, 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun'un 2. maddesinde ise eczacıların Türkiye Cumhuriyeti dahilinde mesleklerini icra edebilmeleri için Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaları şartı getirilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 48. maddesinde, Devlet memurluğuna alınacakların Türk Vatandaşı olması şartı getirilmiştir.

Yine dava konusu edilen "Başvuru İçin Gerekli Belgeler"in düzenlendiği **EK-1 de de;**

"1) İlgili merci tarafından diploma ve/veya uzmanlık belgelerinin denkliğinin kabul edildiğini gösterir belge.

2) Üniversitelerin Türkçe Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezleri tarafından yapılan Türkçe dil sınavında Avrupa Dil Portfolyosu kriterlerine göre (B) veya üzeri seviyede başarılı olduğuna dair belge.

3) Türkiye'de ilk defa meslek icrasında bulunacakların, geldikleri ülkenin Sağlık Bakanlığı veya Büyükelçiliğinden alınan ve kanunen mesleğini yapmaya engel halinin bulunmadığını gösteren belge.

4) Çalışacakları özel sağlık kuruluşu ile yabancı sağlık personeli arasında yapılan ve yabancı sağlık personeline ödenecek aylık ücret miktarının da belirtildiği hizmet sözleşmesi." düzenlemesi yapılmıştır.

6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu'nun 1. maddesinde; "Türkiye sınırları içerisinde meslek ve sanatlarını icraya yetkili olup da sanatını serbest olarak yapan veya meslek diplomasından istifade etmek suretiyle resmi veya özel görev yapan tabiplerin katıldığı Türk Tabipleri Birliği; tabipler arasında mesleki deontolojiyi ve dayanışmayı korumak ve meslek mensuplarının hak ve yararlarını korumak amacıyla kurulmuş kamu kurumu niteliğinde mesleki bir kuruluştur. " hükmü, **5. maddesinin son fıkrasında;** " Gerek tabipler ve gerekse bunları istihdam eden bilumum daire, müessese ve işyerleri, tayin, nakil, işten ayrılma ve sair suretlerle hasıl olan değişiklikleri en geç 15 gün zarfında mahalli tabip odalarına bildirmeye mecburdurlar." hükmü, **7. maddesinde de;** " Bir tabip odası sınırları içinde sanatını serbest olarak icra eden tabipler bir ay içinde o il veya bölge tabip odasına üye olmak ve üyelik görevlerini yerine getirmekle yükümlüdürler. Mesleklerini serbest olarak icra etmeksizin kamu kurum ve kuruluşları ile kamu iktisadi teşebbüslerinde asli ve sürekli görevlerde çalışanlar ile herhangi bir sebeple mesleğini icra etmeyenler tabip odalarına üye olabilirler. Özel kanunlarında üye olamayacaklarına dair hüküm bulunanlardan mesleklerini serbest olarak da icra edenler; mesleki hak, yetki, disiplin ve sorumluluk bakımından bu Kanun hükümlerine tabidirler." hükmü yer almaktadır.

Dava konusu maddelerde Yabancı sağlık meslek mensuplarının Türkiyede Özel Sağlık Kuruluşlarında çalışabilmeleri için sağlamaları gereken şartlar, çalışma başvurusunun nasıl yapılacağı, bu başvuru için gerekli olan belgelerin neler olduğu düzenlenmiştir. İlgili maddelerde yer verilen düzenlemelerde kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırı bir yan bulunmamakla birlikte, yukarıda yer verilen 6023 sayılı Kanunda belirtildiği üzere, Türkiye sınırları içerisinde meslek ve sanatlarını icraya yetkili olup da sanatını serbest olarak yapan tabipler bir ay içinde o il veya bölge tabip odasına üye olmak ve üyelik görevlerini yerine getirmekle yükümlüdürler.Yine aynı Kanuna göre, gerek tabipler ve gerekse bunları istihdam eden bilumum daire, müessese ve işyerleri, tayin, nakil, işten ayrılma ve sair suretlerle hasıl olan değişiklikleri en geç 15 gün zarfında mahalli tabip odalarına bildirmeye mecburdurlar.

Dolayısıyla, Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında çalışacak olan yabancı sağlık meslek mensuplarının çalışma şartları arasında tabip odalarına üye olma şartının bulunması ve çalışma başvurusunda üyeliğe dair belgenin aranması ve başvurunun bu husus dikkate alınarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

KARŞI OY :

22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 5. ve 6. maddeleri ile Ek-1 sayılı ekinin incelenmesi;

Dava konusu maddelerde Yabancı sağlık meslek mensuplarının Türkiyede Özel Sağlık Kuruluşlarında çalışabilmeleri için sağlamaları gereken şartlar, çalışma başvurusunun nasıl yapılacağı, bu başvuru için gerekli olan belgelerin neler olduğu düzenlenmiştir. İlgili maddelerde yer verilen düzenlemelerde kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırı bir taraf bulunmamaktadır.

Bu nedenle söz konusu maddeler yönünden de davanın reddedilmesi gerektiği düşüncesiyle çoğunluk kararına katılmıyorum.

Üye

Taha Erdiç
BÜLBÜL

Bu nedenle ,22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 5. ve 6. maddeleri ile Ek-1 sayılı ekinde eksik düzenleme nedeniyle hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, 22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 5. ve 6. maddeleri ile Ek-1 sayılı ekinin eksik düzenleme nedeniyle **İPTALİNE oyçokluğuyla**, 22/02/2012 tarih ve 28212 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yabancı Sağlık Meslek Mensuplarının Türkiye'de Özel Sağlık Kuruluşlarında Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin 1. maddesinin, 2. maddesinin 1. fıkrasının iptali istemi yönünden **DAVANIN REDDİNE oybirliğiyle**, dava kısmen iptal, kısmen ret şeklinde sonuçlandığından, aşağıda dökümü yapılan 275,20- TL yargılama giderinin yarısı olan 137.60-TL'nin davacı üzerinde bırakılmasına, geriye kalan yarısının davalıdan alınarak davacıya verilmesine kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenen 3000-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, yine 3000-TL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, bu karara karşı tebliğ tarihini izleyen otuz (30) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu nezdinde temyiz isteminde bulunabileceğinin taraflara bildirilmesine, 27/04/2016 tarihinde karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Kırdar	Yunus	Mustafa	Hannan	Taha Erdiç
ÖZSOYLU	ÇETİN	GENÇ	YILBAŞI	BÜLBÜL
				(X)

Yargılama Giderleri	:	
Yargı Harçları	:	177.20-TL
Posta Pulu	:	98,00-TL
Toplam	:	275.20 -TL

